

Mevzu Bahis Olan Yazmaksa

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 22 Ağustos 2018

Muhafızı olduğum duyguları yazmak istiyor muyum, diye sormak çok da adilane değil sanırım ya da benlik bir mizaçla ne ise karşısında durduğum çünkü yanlış anlaşılma ek yük getiriyor.

Duyguların tasviri.

İthaf etmek zorunda olmak gibi bir kıstasının olup olmadığı...

Yaşanmışlık ihtimali ya da böyle bir mecburiyet var mı yok mu?

Dilsiz bir yürek yaşamayan şehir gibi tıpkı gecenin bir vakti uyuyan şehri İstanbul bir de uyumayan yakası tıpkı yüreğimizin iki yakası bir araya gelmez iken.

Seni seviyorum'dan çıkıp da yola... nereye mi varacağız ya da sevginin propagandasını yapmak kimin mesuliyetinde?

Can sıkıcı ne ise ya da can yakan kim ise varlığımızın soyutlanması gerektiği ihtimali mi yoksa yanlış bir anlama denk düşmek mi?

Yaşarken de yazarken de hep ihtimallere teğet geçiyoruz ve ön yargıların da esiri oluyoruz.

Adıyla yaşasın denen kim ise ve ben sadece yazarak yaşamaya aday gibi gözükürken belki de tek gerçek belki de hamiline bir sunum yaptığım ek gerçek.

Hayli hazan mahsulü bir mevsime bağdaş kurmuşken ve bazen sözün nereye gittiği değil de vasıflarımıza binaen...

Zor olan yaşamak mı yazmak mı?

Evet, bu soruyu ilk muhatap aldığım da bana zor gelen öncelikle yaşamaktı ve kolayca yazıp içimdeki kırıntılarla yıllık erzakımı hazır hale getiriyordum ve zaman geçtikçe üzerinden... bu sefer yazmak idi zor gelen zira pes etme noktasına gelmiş ve bırakmaya teşebbüs etmişim.

Şimdi neyin kolay olduğunu irdelemek değil de nereye kadar gideceği meçhul bu geminin. Bazen soytarı bir ime takılıp bazen ise bir duygudan yola çıkıp... dayanak nokta ve varış ve açıklamakla yükümlü olmak ya da duygularımdan dolayı suçlu hissettiğim... kıyılarda yaşamaktan değil enginlere

sürüklenmekten haz edip da asla kıyıya vurmuş bir canlı olmak istemediğimden sanırım bu yolda sapmadan ilerleme istemim.

Basit bir koşul.

Nedensiz bir hayat biçimi ve somut gerçekler şarkılarda bahsi geçen o üçgen ve kimliğim beni ne ile zincirliyorsay ya da özgürlük neye tekabül ediyorsa...

Yazarak özgür olduğumu düşünmek sanırım bir yanılsama zira özgürlük çok şaibeli bir duygu mefhumu hele ki bayan yazar kimliğiniz ile yazdıklarınızın bir muhatabı olup olmadığı ya da varsa bunu açıklamak zorunda olup olmadığınız...

Hayatın külliyatında pek çok duygu asla rafine değil ve kalem ne kadar gözü pek olsa da bazen hata addedilebiliyor cesurca kaleme aldıklarınız ama erkekseniz söz konusu mecburiyet daha dar sınırlara denk düşüyor belki de yanılıyorum belki de basit bir standart sapma dahilinde ben sadece kuşkulaniyorum ama söz konusu iyi niyetse yazan kişi asla sınırlamamalı duygularını yoksa kaleme aldığınız çarpıtılsa bile bu sınırları yok saymalı ve özgürce yazmalısınız.

Zaman da mekân da nelere muktedir ve bizler ne kadar zorlanıyoruz duygularımızı ifade ederken ve çok da çabuk etkileniyoruz birbirimizden.

Aşkın izdüşümü.

Şerh düştüğümüz nice duygu.

Şiar edindiğimiz yalın ve has duygular...

Mevzu bahis olan yazmaksa evet, özgürce yazmalıyız ve sorgulanmadan tıpkı yaşarken sorgulandığımız gerçeğini unutup yalın ve düz ve net bir iklim seğırtmeli kelimeler ahenkle dans ederken tıpkı sevginin naklinde sınır ve seviye bilmeden sevmeye doyamadığımız ve yüreklerimizi çarçur ettiğimiz lakin öyle bir değişiyor ki hele ki sevgiyi su gibi içiyorsak tıpkı yazarken nokta koymadan akıp giden o duygu silsilesi.